

Tid; den udløber nemlig, naar den ikke bliver fornøjet, enten i den samme eller i revideret Skikkelse, i April 1893. Det kan imidlertid ikke gaa an. Der er vel ingen Menneſter, ſom vil drage i Tvivl, at det ikke gaar an at lade denne Lov uden videre dø, uden at noget andet træder i Stedet. Derfor har jeg tilladt mig at forelægge et Forslag, om man vil, til Reviſion af denne Lov, og jeg har gjort det allerede nu, fordi, ihvorvel der er en Samling endnu, inden den træder ud af Kraft, inden den ophører at gælde, det ikke er ſikkert, at man kan ſaa Sagen gennemført i den ene Samling, der er tilbage, og derfor har jeg ment det rigtigſt, at den fremkommer allerede nu. Lovforſlaget er ſom ſagt væſentlig en Reviſion af den gældende Epidemilov og gaar ud paa at gøre Kettelſer og Tilføjelſer til de forſtellige Spørgsmaal, hvor Erfaringen har viſt, at man kunde wuſte ſaadanne. Diſſe Forandringer ere i øvrigt ikke af nogen principiel Betydning; men naar Loven dog ſkal underkaſtes et Gennemſyn, er det naturligt at medtage dem. De gaa væſentlig ud paa at gøre det lettere at ſaa Epidemibehandling og navnlig ſom Regel at kunne overſpringe det nu beſtaaende Ved, at Juſtitsminiſteriets Samtykke altid ſkal erhverves. En anden vigtigere og mere iøjnefaldende Forandring er, at der er foreſlaaet en forandret Betaalingsmaaſe for Epidemilægerne, idet man har ment, at den gældende Lov giver Anledning til forſtellige Uforholdsmæſſigheder og mindre naturlige Ting. Jeg har til Rettelse for de Herrer af Rigsdagen tilladt mig ved Lovforſlaget i Vædringsforſlagsform at opføre det nye, ſom jeg vil tillade mig at bringe i Forſlag, paa den Maade tror jeg nemlig, at det letteſt vil ſpringe i Øjnene, hvor det egentlig er, der wuſtes Forandringer tilføjet. En ſaadan Liſte over de foreſlaaede Forandringer vil findes knyttet til Bemærkningerne ſom et Slags Tillæg. Med diſſe Bemærkninger tillader jeg mig at fremſætte dette Lovforſlag for det høje Ting og anbefale det til dets Velwiſje.

Formanden: Ekſemplarer af de fremſatte Lovforſlag ville blive omdelte.

Den næſte Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forſlag til Lov om et overordnet Sundhedsraad.

Formanden: Paa ſædvanlig Maade er jeg underrettet om, at man har forenet ſig om, at følgende 7 Herrer indgaa i Udvalget: Boeſen, Caſperſen, Juſſing, Mortenſen, Rump, Skeel og Stilling. Derſom man ikke gør Indſigelse, be- tragter jeg dem ſom valgte. (Ophold.) De ere alſaa valgte.

Den næſte Sag paa Dagsordenen var:

Førſte Behandling af Forſlag til Lov om Patenter.

(Lovforſlaget findes i Tillæg A., Sp. 1683.)

Sagen ſattes under Forhandling.

Kaifer: Forſlag til Lov om Patenter er jo en gammel bekendt, der allerede har foreligget her i Landſtinget i 1874 og 1875. Forhandlingerne drejede ſig den Gang væſentlig, om der overhovedet ſkulde gives Patenter eller ikke, og i bekræftende Fald, om man ſkulde holde ſig til Anmeldelſeſyſtemet eller til Forunderſøgelſeſyſtemet, 2 Syſtemer, hvis Navne temmelig tydelig gibe en Forklaring af deres Ejendommeligheder. Sagen gik dernæſt til Folketinget, hvor egentlig de ſamme Spørgsmaal vare overvejende i Forhandlingen, men der blev ikke noget Forſlag vedtaget. I forrige Aar forelaa Lovforſlaget omtrent ſaaledes ſom det foreligger nu, og Spørgsmaal om det ene eller det andet af diſſe 2 Syſtemers Fortrinlighed var heller ikke ganſke udeluſtet her. Det Udvalg, ſom Landſtinget nedſatte, erklærede ſig enſtemmig for Forunderſøgelſeſyſtemet, og da det Medlem, ſom havde udtalt ſig derimod her i Salen, ſenere i Udvalget tiltraadte den ſamme Opfattelse, kan det formentlig antages, at det er Landſtingets Standpunkt, at Forunderſøgelse er det, ſom bør foretraktes. Det maa dog bemærkes, at ſaa vel i Lovforſlaget ſom i den Betænkning, det nævnte Udvalg afgav, er det forudſat, at abſolut kan Afgørelſen ikke finde Sted ved Forunderſøgelsen. Allerede Lovforſlagets § 24 ſaſtkæfter, at et meddelt Patent kan erklæres ugyldigt, naar det ſes, at det er givet, uagtet det eſter Beſtemmelſerne i §§ 1, 2 og 3 ikke burde have været meddelt. I § 19 er det ogſaa beſtemt, at ſelv om Patentkommiſſionen nægter en Anſøgning om et Patent, behøver Anſøgeren ikke at blive ſtaaende derved, men kan forlange en yderligere Prøvelſe af den